

handlet om. Naar han blandt Andet udtalte, at jeg havde angrebet baade ham og det øvrige Flertal, saa maa det dog maasse for at vise, hvor urigtigt det er, være mig tilladt at opløse de Ord, som jeg brugte i den Anledning; det træffer sig saa heldigt, at Rigsdagstidenden nu foreligger trykt. Jeg udtalte mig saaledes, forøvrigt glæder det mig, at den den ærede Ordfører nu har overvundet sine tidligere Indvendinger og Betænkkeligheder med Hensyn til de her omhandlede Foranstaltninger og nu synes at være enig i, at man bør gaa til disse ved at tilraade Bevilling til dem. Det forekommer mig ikke, at der her ligger noget Angreb. Jeg har udtalt min Glæde over, at den ærede Ordfører har overvundet de Betænkkeligheder, som han har haft i den Henseende, og at han har kunnet slutte sig til Forlaget, men jeg har ikke med et eneste Ord nævnt de øvrige Medlemmer af Flertallet, fordi der ikke var nogen Grund dertil, da der ikke er Noget, som har udtalt Indvendinger eller Betænkkeligheder derved med Undtagelse netop af den ærede Ordfører. Jeg har refereret saa korrekt som muligt, men jeg har ikke tilfugtet noget Angreb dermed, og der kan heller ikke i disse Ord lægges det, at de skulde indeholde et Angreb enten paa den ærede Ordfører eller paa det øvrige Flertal i Udvalget. Det er altsaa efter min Mening en fuldstændig Overdrivelse af, hvad jeg har sagt, ligesom ogsaa den hele Maade, hvorpaa den ærede Ordfører indbegreb de Bemærkninger, som jeg fremkom med i Gaarsmødet, vidnede om det Samme. Den ærede Ordfører fremkom ogsaa med den Udtalelse, at Grunden til, at de tre Høfder skulde bygges udfor Fladesøen, var den, at der var fremkommet et Andragende fra det Interessentskab, der eier Fladesøen. Jeg skal dog bringe den ærede Ordfører i Erindring, at der foruden dette Andragende ogsaa er et Andragende fra samtlige Beboere i Agger og alle de dertil grændsende Sogne, der gaar i samme Retning, og det vilde dog være høit bejndeligt, om man vilde formene Interessentskabet for Udtyrningen af Fladesø at føie dets Andragende til de øvrige Andragender. Jeg antager forøvrigt, at de i lige høi Grad ere interesserede i dette Foretagende, og jeg vil endog sige, at Interessentskabet for Udtyrningen af Fladesø ikke er i den Grad interesseret deri som Beboerne. Agger og de tilgrændsende Sogne, thi Interessentskabet kan beskytte sig ved en Dæmning, endog efter at Agger er fuldstændig forsvundet. Naar den ærede Ordfører fremdeles har fundet, at der i den af en af Kommissionens Medlemmer afgivne Reiseberetning, nemlig af Ingenieurkapitain Carstensen, skulde ligge et Motiv til at gjøre den betænkkelige ved de her tilfugtede Foranstaltninger paa Grund af, at nogle lignende Foranstaltninger ved Girondes Munding havde kostet saa overordentlig store Summer, saa vil jeg bede den

ærede Ordfører betænke, at Forholdene ved Girondes Munding og her paa Syllands Bektyst ere saa aldeles forskjellige; thi for det Første er Vanddybden der langt større, og netop det Punkt, hvorom der her er Tale, er udsat for hele Atlanterhavets Brud og stærke Sø. Dernæst er Vandvevlen der betydelig større, idet der er mindst 20 Fods Forskjel ved Ebbe og Floed to Gange hver Dag. Dette tilsammen taget gjør, at disse Forhold der ikke paa nogen Maade kunne sammenlignes med Kystforholdene her. Men hvad der især har Indflydelse paa Kystforanstaltningerne der, er, at Dybden der er mange Gange større end her, og selvfølgelig ere ogsaa de Foranstaltninger, som skulle træffes for at sikke Kysten mod Brud, langt kostbarere. Naar den ærede Ordfører tillige ansøgte, at det er fremkommet fra samme Mand, at det kunde maasse have sin Betydning at luffe Lybornskanal, og at det var ikke ham bekendt, hvorvidt dette Spørgsmaal var behandlet i Kommissionen, saa skal jeg bemærke dertil, at denne Ytring vel kan være fremkommen, men har ikke været Gjensind for nogensomhelst Forhandling i Kommissionen, og det forekommer mig da heller ikke, at det kan tillægges nogensomhelst Betydning, at et Medlem i en Kommission ved en eller anden Leilighed udkaster en Ytring, eller at denne Ytring skulde have Betydning for Kommissionens hele øvrige Virksomhed, eller at Kommissionen skulde have noget som helst Ansvar derfor. Naar den ærede Ordfører fremdeles antvarede, at det var en Feil, at man forlangte store Summer til denne Bevilling, og at man helst maatte nedsette disse saa meget som muligt, saa kan jeg i en vis Henseende være enig med ham her; men der er een Ting, som vistnok ogsaa den ærede Ordfører vil indrømme mig Rigtigheden af, og det er, at naar man gaar til saadanne Foranstaltninger som disse, hvorom der her er Tale, saa er det vistnok rigtigt, at man fra Først af gjør sig det klart, hvad det vil koste, og det forekommer mig, at det vil være rigtigere, at man forlanger det, som man anser nødvendigt, og stiller den Udgift i Udigt, som maa antages under alle Omstændigheder at kunne være tilstrækkelig, end hvis man gif den modsatte Bet og satte Udgiften lavere, end man antog, der kunde slaa til, og derved paa en Maade narvede saavel Rigsdagen som Regjeringen til at gaa ind paa et Foretagende, som siden viste sig at være af langt større Betskaffenhed og langt kostbarere, end man oprindelig havde tænkt; thi det vilde saa være et Sidesykke til det, som er stet ved Limfjorden, og hvorimod den ærede Ordfører har udkastet en Behreidelse, og det med en vis Grund — det indrømmer jeg. Her forekommer det mig imidlertid, at hon i Stedet for at gjøre Behreidelse maatte yde Anerkjendelse; thi det forekommer mig, at det altid er heldigere — og jeg antager, at det ogsaa vil finde almindelig Tilslutning — at man forud veed, hvor-